

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: BNP Paribas Personal Finance SA

Strona pozwana: AN, CN

Przy udziale: Caisse régionale de crédit agricole mutuel du Languedoc

Sentencja

- 1) Wykładni art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy dokonywać w ten sposób, że w ramach umowy kredytu denominowanego w walucie obcej wymóg przejrzystości warunków tej umowy – które przewidują, że waluta obca jest walutą rozliczeniową, a euro jest walutą spłaty, i które skutkują przeniesieniem ryzyka kursowego na kredytobiorcę – jest spełniony, jeżeli przedsiębiorca udzielił konsumentowi informacji wystarczających i dokładnych pozwalających przeciętnemu konsumentowi, właściwie poinformowanemu, dostatecznie uważnemu i rozsądnemu zrozumieć funkcjonowanie w praktyce danego systemu finansowego i dzięki temu ocenić ryzyko negatywnych konsekwencji ekonomicznych, potencjalnie znaczących, takich warunków umownych dla jego zobowiązań finansowych w całym okresie obowiązywania wspomnianej umowy.
- 2) Wykładni art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13 należy dokonywać w ten sposób, że warunki umowy kredytu, które przewidują, że waluta obca jest walutą rozliczeniową, a euro jest walutą spłaty, i które skutkują przeniesieniem ryzyka kursowego, bez określenia górnej granicy, na kredytobiorcę, mogą tworzyć znaczącą nierównowagę wynikających z tej umowy praw i obowiązków stron na niekorzyść konsumenta, jeżeli przedsiębiorca nie mógł racjonalnie spodziewać się, dochowując wymogu przejrzystości względem konsumenta, że konsument zaakceptuje nieproporcjonalne ryzyko kursowe wynikające z takich warunków, przy czym samo stwierdzenie, w odpowiednim przypadku, braku dobrej wiary po stronie przedsiębiorcy nie wystarcza dla stwierdzenia takiej nierównowagi.

⁽¹⁾ Data złożenia wniosku: 14.2.2020 r.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 25 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko IP, DD, ZI, SS, HYA

(Sprawa C-609/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Artykuł 4 ust. 3 TUE – Artykuł 267 TFUE – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 47 akapit drugi – Artykuł 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Treść wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Przepis krajowy przewidujący wyłączenie krajowego sądu karnego, pod rygorem uchylecia przyszłego orzeczenia co do istoty, ze względu na zajęcie we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym stanowiska co do stanu faktycznego sprawy – Artykuł 18 TFUE – Artykuł 21 ust. 1 karty praw podstawowych – artykuł 23 Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej – Obowiązek informowania przez sądy krajowe swojego państwa członkowskiego o każdym wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym skierowanym do Trybunału]

(2022/C 198/19)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strony w postępowaniu głównym w sprawie karnej

IP, DD, ZI, SS, HYA

Sentencja

- 1) Artykuł 267 TFUE i art. 94 akapit pierwszy lit. a) regulaminu postępowania przed Trybunałem w świetle art. 4 ust. 3 TUE i art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który zobowiązuje sądy orzekające w sprawach karnych do wyłączenia się ze sprawy pod rygorem uchylenia przyszłego orzeczenia co do istoty, jeżeli we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym wypowiedziały się one co do stanu faktycznego. Przepis taki powinien być pomijany przez te sądy, jak również przez każdy organ uprawniony do jego stosowania.
- 2) Artykuł 18 TFUE, art. 21 ust. 2 karty praw podstawowych oraz art. 23 Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego zobowiązującemu sąd, który występuje do Trybunału z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, do przekazania kopii tego wniosku organowi właściwemu do zapewnienia reprezentacji tego państwa członkowskiego przed Trybunałem.

⁽¹⁾ Data złożenia: 28.9.2021.

Postanowienie Trybunału ósma izba) z dnia 30 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Lisboa – Portugalia) – Orbest, SA/CS, QN, OP i in.

(Sprawa C-659/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów – Artykuł 5 ust. 3 – Zwolnienie z obowiązku odszkodowania – Pojęcie „nadzwyczajnych okoliczności” – Usterka techniczna samolotu spowodowana zderzeniem pojazdu cateringowego należącego do osoby trzeciej z tym samolotem znajdującym się na postoju na lotnisku]

(2022/C 198/20)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação de Lisboa

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Orbest, SA

Druga strona postępowania: CS, QN, OP i in.

Sentencja

Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 należy interpretować w ten sposób, że usterka techniczna samolotu spowodowana zderzeniem pojazdu cateringowego należącego do osoby trzeciej z tym samolotem znajdującym się na postoju na lotnisku może wchodzić w zakres pojęcia „nadzwyczajnej okoliczności” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Data złożenia: 2.11.2021.